

fuldført førend den 1ste Oktober 1879, ikke længere være bundne. Det kunde i alt Fald forstaaes saaledes og altsaa give Anledning til de mange Processer, som der før blev talt om. Dette er klart og tydeligt for Enhver, der vil læse, hvad der staar. Forandres derimod Vædringsforslaget, betragter jeg det som den mest uskyldige, men ogsaa den mest unødvendige Sag, der kan beskæftige dette Thing.

Veth: Vi hørte nu det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, sige, at dette Lovforslag, som han har indbragt, var egentlig indbragt for at lette Banens Fuldførelse til den 1ste Oktober 1879, altsaa inden den Frist, som allerede Loven af 4de Mai 1875 satte. Jeg maa tilstaa, at, naar der indbringes et Lovforslag, hvorved der begjæres en Fristforlængelse af 2 Aar til Fuldførelsen af et Arbejde, er det vanskeligt for mig at fatte, at Hensigten er den at lette Arbejdets Fuldførelse uden at benytte den Fristforlængelse, som er forlangt. Saaledes har jeg ikke kunnet opfatte dette Lovforslag, og jeg tror heller ikke, at det i Almindelighed kan opfattes saaledes. Jeg tillader mig at formene, at saaledes har man ikke kunnet forstaa Lovforslaget, uden at det ærede Medlem tilspøiede en saadan Forklaring, som jeg maa sige, er kommen mig noget uventet. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2, saa have vi jo gjentagne Gange hørt, at det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, ikke har Noget at indvende mod dets Realitet. Man finder ligesom Forslagsstillerne, at i Realiteten er det rigtigt og billigt. Men, siger det ærede Medlem, det er unødvendigt at sætte det ind i Lovforslaget, han tilspøiede en Forsikring om, at de vedkommende Kontrakter vare affattede saa præcist, at de ikke kunde misforstaaes eller udtydes i den Retning, som jeg tidligere omtalte, at der kunde befrygtes. Med al den Respekt, som jeg naturligvis har for det ærede Medlems Forsikring, saa vil jeg dog sige, at jeg har en Erfaring for, at man kan tage fejl i saa Henseende. Det er ikke tilstrækkeligt, at der her i Thinget mange Gange meget stærkt er pointeret, hvad der „naturligvis“ er Meningen med et eller andet Udtryk i en Lov, eller hvorledes en Lov skal forstaaes. Jeg har gjentagne Gange været i det Tilfælde at procedere ved Domstolene i Sager, hvor der har været Spørgsmaal om Fortolkningen af disse Love, og naar man saa paabevaaber sig Forhandlingerne paa Rigsdagen, hvad der der er sagt og fremhævet under disse Forhandling, modtager man det Indtryk, og det bliver ogsaa altid spæret fra Modpartens Side, at man maa fortolke Loven efter dens Ord, og at man ikke kan lægge synderlig Vægt paa Forhandlingerne i Rigsdagen. Hvad et eller andet Medlem der har udtalt, kan ikke være bindende for Lovens Fortolkning ved Domstolene, det kan i alt Fald kun have Betydning for den Enkeltes Ansku-

else. Naar saaledes det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Seavenius) siger, at det er naturligt, at Vedkommende ikke ere bundne ved deres Forpligtelse, at dette følger af sig selv — ja, saa nærer jeg dog nogen Tvivl om, hvorvidt Domstolene i paatommende Tilfælde virkelig ville følge denne Anskuelse. Men under alle Omstændigheder, naar man er enig om, at den Anskuelse bør følges, maa jeg saa meget mere tillade mig at tilraade Thinget at vedtage denne Del af Vædringsforslaget, altsaa Vædringsforslag under Nr. 2. Skulde det virkelig være Tilfældet, at Vædringsforslaget er saaledes redigeret, at det kunde trænge til en Omredaktion for at udtrykke den samme Lante, saa vil jo en saadan kunne finde Sted forinden 3die Behandling, og et dertil sigtende Vædringsforslag blive forelagt til 3die Behandling. Naar den ærede Indbringer af Lovforslaget og Stillerne af Vædringsforslaget ere enige i, at den Lante, som er udtrykt i Vædringsforslaget, er rigtig og bør have Gyldighed og finde Anvendelse, forekommer det mig ogsaa at være rigtigt at vedtage dette Vædringsforslag under Nr. 2, idet vi overlade Omredaktionen og dens eventuelle Vedtagelse til 3die Behandling. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 1 som ogsaa med Hensyn til Lovforslaget i sin Helhed skal jeg henholde mig til, hvad der er yttret af en anden af Indbringerne af dette Vædringsforslag.

Søgsbro: Det ærede Medlem for Næstved (Veth) undrede sig over, at han nu fik den Forklaring, at dette Lovforslag maaske dog ikke vilde komme til Anvendelse, fordi det var muligt, at Sernbanen kunde blive fuldbendt inden den i den tidligere Lov fastsatte Tid. Det undrer mig noget, at dette kan komme det ærede Medlem uventet, siden Forslagsstilleren udtrykkelig sagde det, den Gang han indbragte Lovforslaget; det maa det ærede Medlem altsaa huerken have hørt eller have læst. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 forekommer det mig rigtignok, at det er umuligt at stemme for det i den Form, hvori det nu ligger for. Jeg kan ikke se Andet, end at det er et ligefremt Indgreb i det privatretlig stiftede Forhold mellem Deltagerne i Forstærkningsfonden og dem, der have faaet Koncession paa at anlægge Banen. Saaledes som det staar, staar der udtrykkelig, at de ikke fremtidig skulle forbinde de Paagældende, og naar det optages som Lov i den gamle Lov — thi det betyder det, naar den gamle Lov bliver ændret herefter — saa kan den gamle Lov ikke mere komme til Anvendelse, saaledes som det forekommer mig, at det ærede Medlem for Kolding (Berg) mente. Jeg forstaaer i det Mindste ikke, hvorledes det vil ske. Hidtil har Lovgivningsmagten søgt at undgaa at gribe ind i privatretlige Forhold, og jeg kan derfor ikke give Vædringsforslaget min Stemme, sa-